

POSTANOWIENIE

29 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

na posiedzeniu niejawnym 29 kwietnia 2025 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa Banku spółki akcyjnej w W.
przeciwko B.C. i A.C.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej Banku spółki akcyjnej w W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi
z 19 września 2024 r., I ACa 356/23,

- 1. umarza postępowanie kasacyjne;**
- 2. wniosek o zwrot powodowi części opłaty uiszczonej od skargi kasacyjnej przekazuje do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Łodzi.**

UZASADNIENIE

Powód Bank spółka akcyjna w W. wniósł do Sądu Najwyższego skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 19 września 2024 r., sygn. akt I ACa 356/23, wydanego w sprawie przeciwko B.C. i A.C. o zapłatę.

Pełnomocnik powoda, pismem z 17 kwietnia 2025 r., w związku z polubownym rozwiązaniem sporu pomiędzy stronami i zawarciem ugody pozasądowej cofnął w całości skargę kasacyjną, wnosząc o umorzenie

postępowania wywołanego jej wniesieniem. Wniósł również o zwrot powodowi należnej opłaty sądowej uiszczonej od skargi kasacyjnej. Wcześniej, w piśmie procesowym z 1 kwietnia 2025 r., pełnomocnik pozwanych w związku z zawartym porozumieniem pomiędzy stronami, zgodnie z jego treścią i zobowiązaniem strony powodowej do cofnięcia skargi kasacyjnej, cofnął wniosek (złożony w odpowiedzi na skargę kasacyjną) o przyznanie kosztów procesu, w tym zastępstwa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Cofnięcie skargi kasacyjnej przez powoda spełnia formalne przesłanki określone w art. 391 § 2 w zw. z art. 398²¹ k.p.c., wobec czego postępowanie kasacyjne podlegało umorzeniu. W utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się stanowisko, zgodnie z którym cofnięcie skargi kasacyjnej stanowi czynność procesową, która nie podlega kontroli sądu (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z 3 września 1998 r., I CKN 820/97, OSNC 1999, nr 2, poz. 40, z 14 czerwca 2017 r., I CSK 520/16 oraz z 9 października 2013 r., V CSK 444/12).

W przedmiocie przekazania Sądowi Apelacyjnemu w Łodzi wniosku powoda o zwrot opłaty uiszczonej od skargi kasacyjnej orzeczono na podstawie art. 200 § 1⁴ w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 80a w zw. z art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. a) ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz.U. z 2024 r., poz. 959). Do rozpoznania tego wniosku właściwy jest sąd, który pobrał tę opłatę.

W związku z cofnięciem przez pełnomocnika pozwanych wniosku o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego i jednoczesnym ograniczeniem wniosku pełnomocnika powoda do umorzenia postępowania wywołanego wniesioną skargą kasacyjną wydanie orzeczenia o kosztach postępowania kasacyjnego stało się bezprzedmiotowe.

Dariusz Dończyk

[SOP]

[r.g.]

